

“अलाभे चैव कन्यायाः स्नातकव्रतमाचरेत्” स्मृतिः ।

ज्ञान न० स्ना-भावे ल्युट् । शोधने स्नानवाहने शसज्जने च तस्मिन्नादिकारणभेदादष्टविधं स्ना० तं तत्प्रकार-भेदादिकं च दर्शितं यथा

“दक्षः “चतुर्थे च तथा भागे स्नानार्थं ऋदमाहरेत् ।

तिलपुष्पकुशादीनि स्नानार्थंश्चाकृत्स्निमे जले” । कुश्यादिति शेषः । तथा च “अस्नात्वा चाप्यह्नुत्वा च भुङ्क्ते-

ऽदत्त्वा च यो नरः । देवादीनांश्चर्षी भूत्वा नरकं प्रतिपद्यते” । “अस्नात्वा नाचरेत् कर्म जपहोमादि

किञ्चन । लालास्त्रे देसमाकीर्णः शयनादुत्थितः पुमान् ।

अत्यन्तमलिनः कायो नवक्लिद्रसमन्वितः । स्व-

त्येव दिवारात्नौ प्रातःस्नानं विशोधनम् । प्रातःस्नानं

प्रशंसन्ति दृष्टादृष्टफलं हि तत् । सर्वमर्हति पूतात्मा

प्रातःस्नायी जपादिकम् । अज्ञानाद् यदि वा भोहात्

रात्नौ दुश्चरितं कृतम् । प्रातःस्नानेन तत् सर्वं शोध-

यन्ति हिजातयः” । दृष्टं मलापकर्षादि अदृष्टं प्रत्य-

वायपरीहारादि । प्रातः स्नानार्थं प्राक्कालः “प्रातः

स्नान्यारुणकिरणप्रकाशं प्राचीमवलोका स्नायात्” इति

विष्णुः । प्रातःस्नाने मध्याह्नस्नानधर्मातिदेशमाह

कात्यायनः “यथाहनि तथाप्रावर्त्तित्यं स्नायादनातरः ।

दन्तान् प्रक्षाल्य नद्यादौ गेहे चेतदमन्त्रवत्” । यथा

तथेति कर्त्तव्यतया । सा च “आचरेदुषसि स्नानं तर्प-

येद्देवमारुषान्” इति जावाल्युक्ता । वैदिके कर्मणि

वामहस्ते वज्रतरकुशान् दक्षिणेन पवित्रं धारयेत् ।

तथा च छन्दोगपरिशिष्टम् “हस्ताः प्रचरणीयाः स्तुः

कुशा दीर्घाश्च बर्हिषः । दर्भाः पवित्रमित्युक्तमतः सन्या-

दिकर्मसु । सव्यः सोपप्रहः काथ्यो दक्षिणः सपवित्रकः” ।

प्रचरणीयाः पार्वणपञ्चयज्ञादिकर्माहुषानाहर्षाः । बर्हिषः

यज्ञाद्यास्तरणार्थाः । यतस्तत्तत्कर्मसु कुशविशेषा लक्षाः ।

अतः सन्यादिकर्मसु अस्नानविशेषशून्याः कुशाः पवित्रम् ।

सोपप्रहः वज्रतरकुशयुक्तः सपवित्रको विशिष्टद्विदल-

युक्तः । विशेषमाह स एव “अनन्तर्गर्भिणं सायं कौशं

द्विदलमेव च । प्रादेशमालं विज्ञेयं पवित्रं यत् कुल-

पवित्रं कारयेन्नित्यं प्रशस्तं सर्वकर्मसु” । विद्याकर-

वाजपेयिष्ठतम् “पवित्रन्तु द्विजः कुश्यात् कुशपत्रद्वयेन

वा । पत्रद्वये वा काथ्यं नैकपत्रेण कुलचित्” ।

एतद्दर्शनात् दर्भाः पवित्रमित्यत्रैवमपि व्याख्येयम्

मार्कण्डेयः “सर्वकालं तिलैः स्नानं पुण्यं व्यासोऽङ्ग-

वीन्दुनिः । श्रीकामः सर्वदा स्नानं कुर्वीतामलकैर्नरः ।

सप्रभो नवमीश्वैव पर्वकालञ्च वर्जयेत्” । विष्णुधर्मोत्तरे

“त्वराक्रोधौ तथा रक्ष्यौ देवकर्मणि पण्डितैः । इक्षुरापः

पयस्यैव तास्त्रूलं फलसौषधम् । भक्षयित्वा तु कर्मव्याः

स्नानदानादिकाः क्रियाः” । सविधोत्तरे “स्नातुस्तु

वरुणस्यो जौ जुह्वतोऽग्निः श्रियं हरेत् । भुञ्जानस्य यम-

स्वायुक्तस्नात्तु व्याहरेत् त्रिषु” । स्नातुः स्नानं कुर्वतः ।

अशुचैरवगाहनानन्तरं स्नानमाह योगियाज्ञवल्क्यः “ल-

ष्णीमेवावगाहेत यदा चेदशुचिर्नरः । आचर्य तु ततः

पश्चात् स्नानं विधिवदाचरेत्” । वासनपुराणम् “ना-

भिमात्तजले गत्वा कृत्वा केशान् द्विधा द्विजः । निरुध्य

कथौ नासाञ्च त्रिःकृत्यो मज्जनं ततः” । तत्रैव वृद्ध-

याज्ञवल्क्यः “स्रोतसां संमुखो मज्जेत् यत्नापः प्रव-

हन्ति वै । स्यादरेषु ऋहे चैव सूर्यं कस्मै ख व्यासवेत्” ।

हारीतः “नाहरो न शूद्रा न जीर्णवासा न बह्ववासा

न नग्ना नास्त्रन् नावसकथिको नाहङ्गुतो नाजस्रं

नाज्ञाते जले नाकुले नाशुचौ न प्रभूतजले न नाभेरल्प-

जले न चत्वरं नोपहारे न सन्यायां न निशायां स्नाया-

दिति” । चत्वरं काकादिबलिस्थले इति श्रीदत्तः । उप-

हारे द्वारसमीपे । अत्रैकेन स्निग्ना नग्नावस्त्रवासो-

निषेधस्थाभिधानात् स्नाने द्विवासस एवाधिकारः प्रती-

यते । एकवस्त्रस्नाने दोषमाह रुद्रकरधृतभविष्ये शो-

तमः “एकवस्त्रेण यत्स्नानं शून्या विज्ञेन चैव हि ।

स्नातस्तु न भवेत् शुद्धः श्रिया च परिहीयते” । अतएव

“स्नानं तर्पणपर्यन्तं कुश्यादेकेन वाससा” इति यदि

समूलं तदा प्रेततर्पणपरमिते “तत्रैकवस्त्रा ज्ञातयः”

इत्यादिना एकवस्त्रत्वविधानात् । “एकेन एकजातीयेन” इति

वाचस्पतिभिः । “येन वाससा स्नानं कृतं जलस्थस्य तेनैव

तर्पणम्” इति जल्यतत्त्वार्थवः । न च “स्नानशान्दान्तु

दातव्या ऋदस्तद्धो विशुद्धये । जलमध्ये तु यः कश्चित्

द्विजातिज्ञानदुर्वलः । निष्पीडयति यदस्त्रं स्नानं तस्य

वृथा भवेत्” इति विशिष्टवचने स्नानशान्दान्तु इति तदु-

वचनमिति एकवचननिर्देशेन च स्नानेऽप्येकवस्त्रत्वमिति